ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ
លេខៈ២២
ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥

សាលដីកា
លេខៈ៦០
ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅៈ

១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធាន
២-លោក ....ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៥-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី
-លោកស្រី ....

តំណាងមហាអយ្យការ
-លោក .... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៥"ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ២២ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់តុលាការកំពូល ។

ពីបទៈ បង្ករបួសស្នាមដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញកាលពីថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ តាមបញ្ញាតិមាត្រា៤១ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល់ ។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ភ កែវ (ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៦៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិ តាំងស្រឡៅ ឃុំ-ស្រុក-ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ មុខរបរ ផលិតទោងយោង មានទីលំនៅផ្ទះលេខ២៨៤Eo ផ្លូវមុនីវង្ស ក្រុមទី២៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ឪពុកឈ្មោះ ភ(ស) ម្តាយឈ្មោះ ស (ស) ប្តីឈ្មោះ ឈល មានកូន០៨នាក់ ។

-មេធាវី លោកស្រី ....

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ លហ (ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រីអាយុ៥៨ឆ្នាំជាតិខ្មែរទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះលេខ២៨៤E1z ផ្លូវមុន្នីវង្ស ក្រុមទី២៤ សង្កាត់បឹងរាំង ខណ្ឌដូនពេញ ។ ប្តីឈ្មោះ ពឡ ហៅ ហ៊ា ឡ ។

-មេធាវី គ្មាន

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១១-៥-១៩៩៨ របស់ឈ្មោះ លហ ថាៈ កាលពីថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ នៅវេលាម៉ោង៩៖០០ ឈ្មោះ ភក បានឱ្យកូនធ្វើផ្ទះចូលទ្វារ បង្ហួចរបស់ខ្លួន ប្រហែលមួយម៉ែត្រ ខ្លួនបានតវ៉ា ឈ្មោះ ភក បានយកភ្លើងដុតជើងជណ្តើរ ខ្លួនយកទឹកមកចាក់ពន្លត់ ស្រាប់តែឈ្មោះ ភក បានច្រានខ្លួនឱ្យដួលបណ្តាលឱ្យបាក់ដៃឆ្វេង ។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អយ្យការ អមតុលាការក្រុងភ្នំពេញសម្រេច ចោទប្រកាន់ លើឈ្មោះ ភក ភេទស្រី អាយុ៦២ឆ្នាំ ពីបទ បង្ករបួសស្នាមដោយចេតនា កាលពីថ្ងៃទី១០-៥-១៩៩៨ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល និងសុំឱ្យតុលាការផ្តន្ទាទោសជនជាប់ចោទតាមច្បាប់ ។

-បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ដ" ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅៈ

១-ផ្តន្ទាទោសឈ្មោះ ភក ភេទស្រីអាយុ៦៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ដាក់ពន្ធនាគារចំនួន០៦ខែ (ប្រាំមួយខែ) តែទោសនេះត្រូវព្យួរទាំងអស់ក្នុងរយៈពេលសាកល្បង៥ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ពីបទ បង្ករបួសស្នាមដោយចេតនា បទល្មើសប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី១០-៥-១៩៩៨ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា៤១ និង ៧០ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

២-បង្គាប់ឲ្យឈ្មោះ ភក ភេទស្រីអាយុ៦៤ឆ្នាំជាតិ ខ្មែរសងប្រាក់ថ្លៃថ្នាំព្យាបាល និងជំងឺចិត្តចំនួន១៥០០០០០ (មួយលានប្រាំសែនរៀល) ឲ្យទៅឈ្មោះ លហ ភេទស្រីយុ៥៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ។ សំណូមពរលើសពីនេះត្រូវបដិសេធចោល ។

ករណីឈ្មោះ ភក រឹងទទឹងពុំព្រមសងប្រាក់ត្រូវដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយតាមច្បាប់ ស្តីពីការដាក់គុកបង្ខំលើរូបកាយក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ។

៣-សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខជនជាប់ចោទ និងចំពោះ មុខជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសម្រេចបើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ គិតពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ។

-បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ០៩"ដ" ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះ ភក និងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ១០"ដ" ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះ លហ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ដ" ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ អមសាលាឧទ្ធរណ៍ថាៈ

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ឈ្មោះ ភក ចុះថ្ងៃទី២០-៤-១៩៩៩ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយខុស និងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ដ" ចុះថ្ងៃទី២៥-៣-១៩៩៩ របស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ២៣"ខ" ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅៈ

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ១០"ដ" ចុះថ្ងៃទី២២-៤-១៩៩៩ របស់ឈ្មោះ លហ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៩"ដ"ចុះថ្ងៃទី២៥-៣-១៩៩៩របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញទុកជាបានការ ។

សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ កំបាំងមុខជនជាប់ចោទនិងដើម បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។ បើកផ្លូវប្តឹងទាស់និងប្តឹងសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ១០ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះ ភក ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ២៣"ខ" ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៥"ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅៈ

១-ទទួលបណ្តឹងទាស់លេខ១០ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ភក ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយផ្ទុយ និងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌកំបាំងមុខលេខ២៣"ខ" ចុះថ្ងៃទី២៥-៤-២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី ជនជាប់ចោទ និងជនរងគ្រោះជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបើកផ្លូវសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៤ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ ភក ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៥"ខ"ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តី សម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះ ភក

-បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះ លហ

-បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រុមរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ អមតុលាការកំពូលថាៈ ពិតជាមានជាតុផ្សំ និងពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះ ភក ពីបទ បង្ករបួសស្នាមដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញកាលពីថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ តាមមាត្រា៤១ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

-សូមតម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៥"ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

-បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ឈ្មោះ ភក នាពេលសវនាការថាៈដោយពុំមានស្មារតីល្អក្នុងការ ឆ្លើយនូវសំណួររបស់ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះបាន ដូច្នេះប្រធានបញ្ជប់ការសួររួចឱ្យថយទៅកាន់កន្លែង។

-បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ឈ្មោះ លហ នាពេលសវនាការថាៈ កូនប្រុសរបស់ ភក បានឡើងធ្វើដំបូលដែកប្រក់ស័ង្កសីបិទបន្ទួចផ្ទះនាងខ្ញុំ ខ្ញុំខ្លាចទឹកហូរចូលផ្ទះ បានហាមឃាត់កូនមិនឱ្យធ្វើ ស្រាប់តែនាង ភក ជេរបញ្ចោរហើយយកភ្លើង និងក្រដាស មួយដៃធំមកចាក់សាំងដុតនៅជើងជណ្តើរផ្ទះខ្ញុំ ខ្ញុំខ្លាចឆេះផ្ទះក៏យកទឹកមួយកូនធុងតូចចុះទៅចាក់ពន្លត់ភ្លើង ពេលជះទឹកទៅស្រាប់តែ ភក ស្ទុះមកច្រាននាងខ្ញុំឱ្យដួលផ្ទប់នឹងបង្កាន់ដៃជណ្តើរ ហើយវាយខ្ញុំបន្ថែមពីលើ ជាច្រើនដៃ ធ្វើឱ្យបាក់កដៃខ្ញុំ ។ សូមតុលាការដាក់គុកជនល្មើសទៅតាមច្បាប់នាងខ្ញុំមិនចង់បានសំណងអ្វីទេ។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោកស្រី .... មេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ ភក នាពេលសវនាការថាៈ នៅថ្ងៃទី១០-៥-១៩៩៨យាយ ភក ឱ្យកូនប្រុសគាត់ប្រក់ដំបូងផ្ទះដែលលិចទឹក តែប្តី លហ ស្រែកជេរមិនឱ្យប្រក់ហើយយកដំបងរកវាយជាង ប៉ុន្តែមិនបានវាយតប់គ្នាទេ គ្រាន់តែ ជេរគ្នាបន្តិចបន្តួច ។ យាយកុំ កែវ យកក្រដាសសែនតូចៗ ១២សន្លឹកមកដុតក្បែរជណ្តើរដែកកាំជណ្តើរ ក៏ដែក (មិនមែនជាជណ្តើររបស់យាយ លហ ទេ) ដូច្នេះ ភ្លើងដុត

ក្រដាសសែនតូចៗ មិនអាចធ្វើឱ្យ ធេះដណ្ដើរ ធេះផ្ទះ របស់យាយ លហ បានទេ ។ មានសាក្សីឈ្មោះ បសវ ឃើញវាយតប់គ្នា ឃើញ ភក ទាញ លហ ធ្លាក់ពីលើដណ្ដើរ គឺមិនពិតទេ ព្រោះសាក្សីរូបនេះជាមនុស្សពនេតចរ។ មិនមែនអ្នកស្រុកនៅក្នុងតំបន់នេះទេ ។ នាងខ្ញុំសុំបដិសេធចម្លើយសាក្សីឈ្មោះ បសវ សូមតុលាការ មេត្តាពិនិត្យសារឡើងវិញ ព្រោះនៅពេលកើតហេតុពុំមានការវាយតប់គ្នាទេ ។

-បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានបន្ថែមរបស់តំណាងមហាអយ្យការ អមតុលាភារកំពូលថាៈ ពុំមានយោបល់អ្វីបន្ថែមទៀតទេ ។

-ក្រោយពីបានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្ដាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី និងសេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីជនជាប់ចោទ

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ២៤ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ ភក ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្ដីពីការ ចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្ដី ។

-យល់ឃើញថា តាមការលើកឡើងក្នុងសារណា ចុះថ្ងៃទី២២-៣-២០០៥ ក៏ដូចជាក្នុងសវនាការ នេះដែរ ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ភក អះអាងថា ខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្ត អំពើបង្ករបួសស្នាមទៅលើឈ្មោះ លហ ទេការចោទប្រកាន់នេះពិតជាមិនត្រឹមត្រូវ ព្រោះពុំមានភស្ដុតាង ពុំមានសាក្សីច្បាស់លាស់ឡើយ នោះជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថាតាមចម្លើយជនរងគ្រោះក៏ដូចជាសាក្សីជនរងគ្រោះឈ្មោះ បសវ បញ្ជាក់ថា ឈ្មោះ ភក ពិតជាបានចាប់បោកឈ្មោះ លហ ទៅនឹងដណ្ដើរជាច្រើនដងប្រាកដមែន ។

-យល់ឃើញថា ការដែលមេធាវីការពារជនជាប់ចោទលើកឡើងថា កូនក្ដីរបស់លោកស្រីពុំបាន វាយតប់ជនរងគ្រោះ ហើយថាមានភាពមិនប្រក្រតីចំពោះវិញ្ញាបនប័ត្រពេទ្យ និងសាក្សីជនរងគ្រោះនោះ តុលាការថ្នាក់ក្រោមបានពិចារណារួចហើយ ហើយវិញ្ញាបនប័ត្រនេះធ្វើឡើងតាមការស្នើសុំរបស់ការិយាល័យព្រហ្មទណ្ឌកំរិតស្រាល ពុំមែនតាមការស្នើសុំរបស់ជនរងគ្រោះទេ ។

-យល់ឃើញថា តាមលិខិតកោសល្យវិច័យរបស់មន្ទីរសុខាភិបាលរាជធានីភ្នំពេញលេខ៤៣ ចុះថ្ងៃទី១៣-៥-១៩៩៨ បញ្ជាក់ថា អ្នកជម្ងឺឈ្មោះ លហ មានសភាពហើម និងមានការឈឺចាប់នៅតំបន់ សន្ទាក់កដៃថតដោយកាំរស្មីអិចក្បាលឆ្អឹង ការទូសបែក និងបាត់បង់សមត្ថភាពពលកម្មចំនួន០២ខែ ។

-យល់ឃើញថា មានភស្ដុតាង និងពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះ ភក ពីបទ បង្ករបួសស្នាម ទៅលើជនរងគ្រោះឈ្មោះ លហ បណ្ដាលឱ្យមានរបួសស្នាមត្រង់កដៃប្រាកដមែន ដូចមានកោសល្យវិច័យ បញ្ជាក់ជាភស្ដុតាងស្រាប់ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៥″ខ″ ចុះថ្ងៃទី១០-០២-២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្ដីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៤ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះ ភក ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុស នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៥"ខ" ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥ ។